

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Carlos F.A. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra la companyia de "seguros y reaseguros ZURICH SA" i la companyia d'assegurances FIATC SA en reclamació de la quantitat de 112.189,11 € en concepte indemnització per baixa laboral (8.125,68 €), d'incapacitat parcial permanent (96.223,43 €), de quantum doloris (6.500 €), de perjudici estètic (600 €), d'honoraris de l'informe mèdic pericial (140 €), de deure d'assistència (600 €).

II.- Les societats ZURICH i FIATC SEGUROS es varen oposar a les pretensions de l'actor, contestant que de la relació de fets continguda en la demanda no es desprèn l'existència de cap mala praxis medica per part del assegurat, el Dr. Enric S.F.

III.- Per sentència de data 30 de maig del 2006, l'Honorable Tribunal de Batlles, secció civil va desestimar la demanda formulada pel Sr. Carlos F.A. contra les companyies d'assegurances ZURICH i FIATC

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

SEGUROS, fent imposició a la part actora de les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. Carlos F.A. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- la part que recorre manifesta: que l'informe del Dr. M. en res desvirtua el fet que tot i la primera intervenció quirúrgica duta a terme pel Dr. S., i, tot i la gravetat de la lesió i el mal pronòstic de la mateixa, va caldre tornar a intervenir una segona vegada per quant encara quedaven fragments ossis que arribaven fins la superfície articular; que l'informe del DR M. tampoc en res desvirtua el fet que tot i aquesta ja segona intervenció quirúrgica destinada a allargar el radi i escurçar el cúbit, s'hagués de tornar a intervenir una tercera vegada per tal de novament allargar el radi i escurçar el cúbit; que no es podrà negar que aquestes dues darreres intervencions no haguessin estat en absolut necessaris si no hagués estat perquè el Dr. G. no havia intervingut com calia, i allò que feia havia d'ésser tornat a repetir; que l'infracció del deure d'assistència es indiscutible, atès que el Dr. G. va donar l'alta per millora el dia 26 de febrer del 2003, tot i que aquesta millora no existia puix el Dr. G. E. va haver d'intervenir quirúrgicament novament pocs dies després i donar la baixa per un temps mes; que la condemna en costes era improcedent, ja que hi ha hagut una justa causa litigandi suficient per a mitigar-la i que el present plet s'ha dut a terme amb la intervenció d'una declaració de pobresa.

II.- Es pacífic que en data 19 de febrer del 2002, el Sr. Carlos F.A. va patir un accident laboral que va ocasionar-li un fractura polifragmentaria tipus III de Fernández del canell esquerre; que el mateix dia el DR Enric G.F. va intervenir quirúrgicament i va practicar sota anestèsia axil·lar, una reducció en taula ortopèdica i osteosíntesi amb 3 agulles de Kirschner segons mètode

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

de Kapandji i després de completar el tractament amb un guix avantbraquial incloent el dit polze, va donar l'alta mèdica a comptar del dia 20 de febrer; que transcorreguts 30 dies, es va retirar el guix sense que el pacient notà cap millora; que el dia 21 de juny es va realitzar un TC helicoidal del canell que va donar lloc a l'informe següent: "fractura del terç distal amb escurçament del radi. La fractura no mostra un clar call ossi i presenta fragments que arriben fins a la superfície articular. Aquesta es mostra irregular i amb petites erosions òssies subcondrals. No es visualitzen fragment ossis intraarticulars. Els cossos del carp, si bé presenten algunes imatges radiolúcides que podrien correspondre a àrees d'osteoporosi focalitzada, no mostren imatges concloents de fractura. No hi ha alteració de la localització dels ossos del carp."; que el Sr. Carlos F.A. va anar a consultar un metge especialista de BARCELONA, el Dr. G. E., el qual va redactar una carta per a que l'entregués al Dr. G.F.; que el dia 11 d'octubre del 2002, el Dr. Enric G.F. constatant que el pacient presentava un xoc cúbit carpia per un excés relatiu de llargada del cúbit amb patiment a nivell de l'articulació cubital distal i a nivell de l'articulació cúbit carpiana, va practicar una correcció quirúrgica consistent a un abordatge dorsal, alliberament de l'extensor policis longus i aixecament en bloc de la beina extensora incloent radialement els dos radials, i cubitalment els extensors comuns dels dits; incisió a nivell de la càpsula carpiana, osteotomia d'una excrescència òssia dorsal, neurotomia del nervi interossi posterior; a nivell de la creta ilíaca dreta, extracció d'un fragment tricortical ilíaca de 4mm de gruix, i va completar el tractament amb un guix avantbraquial; que després el Dr. G.F. va fer diversos controls i radiografies de canell els mesos de desembre 2002 i gener 2003, abans de proposar una nova intervenció quirúrgica; que al no estar d'acord amb aquesta nova operació, el Sr. Carlos F.A., donat d'alta pel Dr. G.F., va tornar a consultar el Dr. G. E. el qual el va sotmetre a una nova intervenció quirúrgica el dia 3 de març del 2003 en la qual va retirar el material d'osteosintesi, fer una osteotomia del cúbit i una reconstrucció dels lligaments del canell. Pretenent que el Dr. G.F., avui difunt, no fou pro diligent en el tractament de la seva lesió, el Sr. Carlos F.A. va iniciar la present acció en indemnització dels seus danys i perjudicis, contra les

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

companyies d'assegurances del Dr. G.F., la companyia ZURICH i la FIATC de SEGUROS.

III.- Es cert que el Sr. Carlos F.A. va sofrir a 4 vegades una intervenció quirúrgica, però això no es suficient per imputar al Dr. Enric G.F. que va practicar les 3 primeres operacions, una qualsevol responsabilitat contractual. Per que l'acció del Sr. Carlos F.A. prosperi, el mateix ha de provar que aquestes intervencions quirúrgiques s'han fet necessàries a resulta d'un culpa del Dr. G.F. per no haver aquest darrer complit la seva obligació de mitjans, i que dites intervencions no corresponen a una normal evolució de la lesió. Força es de constatar que aquesta prova no consta en autes. En efecte, resulta de l'informe pericial realitzat pel Dr. Joan-Albert M. G. que les fractures amb varis fragments de l'extremitat distal de l'os del radi i amb participació articular, son de mal pronòstic en general per la dificultat de mantenir al seu lloc els diferents fragments i de resoldre l'esclafament de part de l'os que deixa un vuit al seu interior; que aquestes lesions cal tractar-les quirúrgicament amb l'objectiu de fixar els fragments i mantenir-los al seu lloc fins a la consolidació; que la fixació es pot fer amb plaques visades o amb agulles clavades a traves de la pell, mètode de KAPANDJI escollida pel Dr. S.; que malgrat aquestes mides , hi han desplaçaments que apareixen setmanes mes tard i quan es deuen al previ esclafament de l'os i per tant a l'existència d'un vuit de substància òssia al seu interior, la desviació acostuma a ésser en escurçament del radi, el que va succeir en el cas del Sr. Carlos F.A.; que sovint els malalts es queixen de dolor incapacitant i cap exploració o prova complementaria demostra deformitats anatòmiques que ho justifiquin; que es per aquest motiu que generalment es convenient esperar la consolidació de la lesió i deixar passar el temps de rehabilitació per arribar al convenciment que una reintervenció correctora es necessària; que el Dr. Marc G. E. es va limitar a extreure el material d'osteosintesi i llimar el cap de cúbit per resoldre l'efecte de pinçament amb el carp i a retensar els lligaments TFCC que era necessari tallar i apartar per accedir al cap de cúbit; que així doncs no hi ha evidència de que els lligaments haguessin estat lesionats avanç. D'aquestes consideracions s'en desprèn que la lesió que presentava el Sr. Carlos F.A. al canell fou tractada de manera

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

correcte i segons les normes de l'art pel Dr. G.F., i que les diferents operacions quirúrgiques que han succeït, es necessitaven i han correspos al tractament escaient compte tingut de la naturalesa de la lesió i de la seva evolució. En cap moment el referit informe pericial indica que ha existit una mala praxis medica per part del Dr. G.F. que ha motivat les diferents operacions per corregir-ne les conseqüències; al contrari l'informe posa clarament de relleu que en aquest tipus de lesió, malgrat les mesures escollides per fixar quirúrgicament els fragments i mantenir-los fins a la consolidació, es produeixen desplaçaments que apareixen setmanes mes tard, degut al previ esclafament de l'os, ço que comporta que s'hagi de tornar intervenir per mitja d'una nova operació quirúrgica.

IV.- Respecte a la vulneració del deure d'assistència invocat pel Sr. Carlos F.A., s'ha igualment de confirmar la resolució recorreguda. Resulta de l'informe mèdic pericial realitzat pel Dr. Joan-Carles V.V. a la persona de Carlos F.A. que el Dr. Enric G.F. va seguir en tot moment evolució medica i post operatòria del seu pacient, fins al moment que aquest darrer va decidir de confiar-se a un altre metge.

V.- Ara be, malgrat la desestimació de totes les pretensions de la part agent, l'imposició de costes a la part demandant no es procedent, atès que es tracta d'un litigi complex, que implica nocions tècniques i que no pot ser resolt sense un peritatge per instruir el Tribunal, ço que exclou tota mala fe o temeritat per part de l'actor. A mes a mes, el Sr. Carlos F.A. estat en situació de pobresa i una condemna en costes només feria que agreujar el seu estat. En canvi, per les companyies d'assegurances, les costes judicials fan part de les despeses genèriques de funcionament. En conseqüència es equitatiu de no fer especial condemna en costes d'ambdues instàncies.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

Estimar en part el recurs del Sr. Carlos F.A.;
Reformar la sentència del Honorable Tribunal de
Batlles de data 30 de maig del 2006, en el sentit de no
fer especial imposició de costes judicials;

Sense fer especial condemna en costes processals de segona instància.

NOTIFICACIÓ.- La precedent resolució ha estat
notificada el dia als Sr./Sers.
a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

per lectura íntegra que de la mateixa els ha estat feta
per mi, la infrascrita Secretària.

I llegida, la firmen, del que en dono fe.